

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

non in ea & permanet libertatis perfectam in Legem qui respiciu autē oīs
 25 כלרין דחרר בנמוסא משלמנא דחחרותא וקוי בה לא
 & hic operis effector sed vt obliuiscatur qui audiat auditor est
 הוא שמועא דשמעא דמתעא אלא עכודא דעכדא והנא
 Deo quod seruiat putat homo & si in opere suo erit beatus
 טובנא נהוא בעכדא: 26 ואן אנש סכר דמשמש לאלהא
 est vanum istius cor suum ipsum decipit sed linguā suam tenet negne
 ולא אחר לשנה אלא מטעא לה להב דהנא כריקא הי
 eorum & sanctum purum cuius obsequium obsequium
 תשמשתה: 27 תשמשתה ניר דביא וקרישתא קדם
 in afflictionib⁹ ipsoꝝ & viduas orphanos visitare est illud Patre Deo
 אלהא אבא דהא הי למסער יתמא וארמלתא כאול צניהון
 macula sine mundo a animam suā homo & vt seruet
 ולמטר אנש נפשה מן עלמא דלא טורשא:

25 Qui autem perspexerit in lege perfectæ libertatis, & permanferit in ea, non auditor obliuiscus factus, sed factor operis: hic beatus in factu suo erit.

26 Si quis autem putat se religiosum esse, non refrnans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio.

27 Religio munda & immaculata apud Deum & Patre, hæc est, Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorū: & immaculatum se custodire ab hoc seculo.

CAP. II.

קפלאון

fidem tenentes sitis facierum eum acceptione ne Fratres mei
 אחי לה כמסב באפנא דהוון אחידין להימנותא
 introierit enim si Christi Iesu Domini nostri gloriæ
 דתשבוהתרה דמרן ישוע משיחא: 2 אן ניר נעול
 sint pulcræ cuius vestes aut auri cuius annulus homo in cōgregationē vrām
 לכנושתכון אנש דעוקתה דדהבא או דמאנוהי שפירא
 qui induit est in eū & respexeritis fordids cum vestibus pauper & introierit
 ונעול מסכנא כמאנא צאא: 3 ותחרון כהו דלביש
 bene sede hic tu ei & dixeritis pulcris vestibus
 מאנא שפירא ותאמרון לה אנת הרבא תב שפיר
 illic tibi sede aut illic sta tu ipsi dicatis & pauperi
 ולמסכנא תאמרון לה אנת קום להל או תב לך הרבא
 in anima vestra vobis diuisi estis nōnne pedū nrōrū scabellum ante
 קדם כובשא דרגלין: 4 לא הא אתפלנתון לכון בנפשכון
 malarum cogitationum interpretes & estis
 והויתון מפרשנא דמחשבתא בישתא:

1 Fratres mei, nolite in personatum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriæ.

2 Etenim si introieritis cōuentum vestrum vir aureum annulum habens, in veste candida: introierit autem & pauper in sordido habitu,

3 Et intendatis in eum qui indutus est veste præclara, & dixeritis ei, Tu sede hic bene: pauperi autem dicatis, Tu sta illic, aut sede sub scabello pedum meorum.

4 Nōnne iudicatis apud vosmetipsos, & facti estis iudices cogitationum iniquarum?

25 εἰς τὴν ἐκείνην ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης. 26 εἰ τις δοκῆι ἑαυτὸν ἅγιον εἶναι, καὶ οὐκ ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης. 27 ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης.

Κεφ. β.

I Αἰσθητικῶν, καὶ οὐκ ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης. 2 εἰ τις δοκῆι ἑαυτὸν ἅγιον εἶναι, καὶ οὐκ ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης. 3 εἰ τις δοκῆι ἑαυτὸν ἅγιον εἶναι, καὶ οὐκ ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης. 4 εἰ τις δοκῆι ἑαυτὸν ἅγιον εἶναι, καὶ οὐκ ἀπολύει τὸν ἀκούοντα τὴν λέξιν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἐπινοεῖται αὐτῷ ἡ ἀπολύειν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐκείνης.

5 Audite, fratres dilectissimi: nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se?
 6 Vos autem exhonoraftis pauperem. Nonne diuites per potentiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos ad iudicia?

7 Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod inuocatum est super vos?

8 Si tamen legem perficitis regalem secundum Scripturas, Diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis.

9 Si autem personam accipitis, peccatum operamini, redarguti à Legge quasi transgressores.

10 Quicumque autem totam legem seruauerit, offendant autem in vno, factus est omnium reus.

11 Qui enim dixit, Non machaberis dixit, &, Non occides. Quod si non machaberis, occides autem: factus est transgressor Legis.

12 Sic loquimini, & sic facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari.

13 Iudicium enim sine misericordia illi qui non facit misericordiam. Superexaltat autem misericordia iudicium.

diuites mundi pauperes nonne dilecti fratres mei in fide
 illo in regno heredes vt sint Deus elegit in fide
 non in rebus
 non in rebus
 non in rebus

7 לא הבית דינא! לא הא הנון כנודפין על שמא טבא
 a impletis in hoc Dei Legem & si super vos promissum est
 & redarguimini estis facientes peccatum estis assumentes vultus vestros
 & redarguimini estis facientes peccatum estis assumentes vultus vestros

8 etis facientes bene animam tuam sicut proximi tui quia diligis scriptura est facta
 etis facientes bene animam tuam sicut proximi tui quia diligis scriptura est facta

9 Legem super transgrediens tibi fuisti es homicida sed es maioris reus
 Legem super transgrediens tibi fuisti es homicida sed es maioris reus

10 reus est Legis totius offendit & in vno seruat Legem qui totum
 reus est Legis totius offendit & in vno seruat Legem qui totum

11 exaltati misericordiam fecit quinon cum in misericordia absque est tunc
 exaltati misericordiam fecit quinon cum in misericordia absque est tunc

12 iudicium super per misericordiam est
 iudicium super per misericordiam est

דחר משכנה דינא בתר פנטיקוסטי
 Pentecosten post vndecimam in sabbatho vnius

NOVUM
 TESTAMENTUM
 A.
 IV.

5 ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆται, οὐχ ὃ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου, πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονομοὺς τοῦ βασιλείου τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς ἐν τῇ πίστει, καὶ κληρονομοὺς τοῦ βασιλείου τῆς ἐπιφανείας. 6 ὅσοι οὖν ἐπιφανέως ἐστὶν ἡ πίστις αὐτῶν, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ ἐν τῇ πίστει. 7 ὅσοι οὖν πτωχοὶ ἐστέ, ἐξομολογήσατε τὴν ἐπιφανείαν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡ ἐπιφανεία οὐκ ἐκλεχθήσεται ὑμᾶς, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ ἐν τῇ πίστει. 8 εἰ δὲ ἄνθρωποι πτωχοὶ ἐστέ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῇ πίστει, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 9 εἰ δὲ ἄνθρωποι πτωχοὶ ἐστέ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῇ πίστει, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 10 ὅσοι οὖν ἐπιφανέως ἐστὶν ἡ πίστις αὐτῶν, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ ἐν τῇ πίστει. 11 ὅσοι οὖν πτωχοὶ ἐστέ, ἐξομολογήσατε τὴν ἐπιφανείαν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡ ἐπιφανεία οὐκ ἐκλεχθήσεται ὑμᾶς, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ ἐν τῇ πίστει. 12 εἰ δὲ ἄνθρωποι πτωχοὶ ἐστέ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῇ πίστει, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 13 ὅσοι οὖν ἐπιφανέως ἐστὶν ἡ πίστις αὐτῶν, οὗτοι οὐκ ἐκλεχθήσονται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ οἱ πτωχοὶ ἐν τῇ πίστει.

26 Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita & fides sine operibus mortua est.

CAP. III.

1 Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quonia maius iudicium sumitis.

2 In multis enim offendimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir: potest etiam frano circunducere totum corpus.

3 Si autem equis frana in ora mittimus ad consentiendum nobis, etiã omne corpus illorum circumferimus.

4 Et ecce, naues, cum magnæ sint, & à ventis validis minentur: circumferuntur autem à modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit.

5 Ita & lingua modicum quidem membrum est, & magna exaltat. Ecce quantus ignis, quàm magnam flumam incendit.

6 Et lingua, ignis est, & universitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, & inflammat rotam natiuitatis, nostræ, inflammata à gehenna.

7 Omnis enim natura bestiarum & volucrum & serpentium, & ceterorum domantur, & domita sunt à natura humana:

fides etiam ita est mortuum spiritu absque corpus quemadmodum anima & fides ita est mortua operibus absque est mortua operibus absque est mortua operibus absque
דא עברא מיתא הי

caput

נ קפלאון

Epiphaniam que post tertie in sabbatho vas דחר בשבט דתלת דבתר דנחמ

scientes estote sed fratres mei inter vos sint doctores multi

לא מניא מלפנא נהוון בכון אחי אלא הויתון ידעון
omnes labimur enim multis obnoxij sumus pñtationi quod dicitur
דינא ויורא חובינו: סניאנא ניר משתרעוין כלן
qui potest perfectus vir est hic labitur non qui in sermone

כל דמלתא לא שרע הנא איתוהי נברא נברא דמשכח
equorum in os frana enim ecce corpus totum etiam subijcere
משעבר אף לבלה פנרה: הא ניר פנודא בפומא דרכשא
circumagimus corpus eorum & totum nobis subijcuntur ut regimus

רמון אף דנשתעבדון לן וכלהי גושמהון מהפכינו:
à vehementer venti eas agitant cum valide naues etiam

אף אלפא עשיתא כד דכירן להין רוחא קשיתא מן
qui gubernat illius voluntas quem prospicit in locu circumagitur cuius ligas
קסא ונורא מתנתפן לאתר דחאר עבניה דהו דמדבר:

ignis etiam & extollit se pusillum est membrum lingua etiam ita
דנא אף לשנא הדמא הו ועורא ומשתעלא אף נורא
& mundus est ignis & lingua incendit multos ramos cuius

ועורא ענא מניא מוקדא: ולשנא נורא הו ועלמא
cō-maculat in mēbris nostris sic cum lingua & ipsa est ramus veluti peccati

חטוא אף עבא הו ויהו לשנא כר איתוהי כד דמין מכתם
veluti quæ currūt genealogiarū nrārū series & incendit corp' natiuitatis totum

לה לבלה פנרו ומוקד ובלה דשרכתן דרהטין אף
ferarum nature enim omnes in igne ipsa etiam & volucrum

נעלא ויקד אף הו בנורא: כלהין ניר כינא דהיותא
nature subijciuntur & aridæ maris & reptilium & volucrum

ומרהתא ורחשא דימא ודיבשא משתעבדון לכינא
humane

ואנשותא

NOVUM
TESTAMENTUM
A
IV. etc.

26 ὡς γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς τῆς ψυχῆς νεκρὸν ὄν, ὕψω καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρὰ ὄντι.
Κεφ. 3.
1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζων κρίμα ἔσται ὑμῶν.
2 ἐν πολλοῖς ὅλοις ἡμεῖς πάντες ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ ὁ ὅλος ὁ κόσμος ἀδύνατος ἐστὶν ἵνα ἴδῃται ὁ ἄριστος.
3 ὁ ἄριστος ὁ κόσμος ἀδύνατος ἐστὶν ἵνα ἴδῃται ὁ ἄριστος.
4 ὁ ἄριστος ὁ κόσμος ἀδύνατος ἐστὶν ἵνα ἴδῃται ὁ ἄριστος.
5 ὡς γὰρ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ καὶ μακρὰ ἀναίμακτος ἐλαττοῦ τοῦ σώματος, ὅπου δὲ ἔσται ἡ φλόξ, ὁ κόσμος ὅλος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς γλῶσσης καὶ ἡ ἀνομία ὅλη ὁ κόσμος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς ἀνομίας.
6 καὶ ἡ γλῶσσα πυρ, ὁ κόσμος ὅλος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς γλῶσσης καὶ ἡ ἀνομία ὅλη ὁ κόσμος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς ἀνομίας.
7 ὡς γὰρ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ καὶ μακρὰ ἀναίμακτος ἐλαττοῦ τοῦ σώματος, ὅπου δὲ ἔσται ἡ φλόξ, ὁ κόσμος ὅλος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς γλῶσσης καὶ ἡ ἀνομία ὅλη ὁ κόσμος ἐκκαίεται ὑπὸ τῆς ἀνομίας.